
4. (Hovedindlæg)

Takk, skal du ha och god ettermiddag alle sammen!

Secretary-General, Prime Ministers, parliamentarians, friends! It is an honour to be asked to speak to you all today. This is the first time a British prime minister has been invited to address the Nordic Council. But my country is no stranger to the Nordic World. The ties that draw our nations together have snaked their way back and forth across the North Sea for almost 1,500 years.

This common culture is most obvious in Shetland. It is a place where the Arctic winds buffet flags bearing a blue and white Nordic cross, and the darkest nights of winter are illuminated by torches of Up Helly Aa. But the Nordic influence is not limited to our most northern islands. Right across the UK, towns and cities owe their names to Viking settlers. Our homes are infused with Scandinavian design, and we listen to Sibelius, read Larsen and watch Bergman. Some of us occasionally dance to Abba. And the UK has just as much of a presence in Nordic life. Across the Nordic Council nations, British investments exceeds £30 billion. Just last week, the contract to run the Oslo south rail network was awarded to the Go-Ahead Group.

Nor are the links solely about business. Every year, 320,000 British people visit Iceland - a number not far off the island's entire population. The UK's relationship with our Nordic neighbours is one of immense depth and breadth. But it has not come about simply because our shores are lapped by the same seas. Rather, we are friends and partners because those values and ideals that bring unity to the diverse Nordic nations are also shared by the United Kingdom. We believe in democracy, in equality, in

human rights. We believe that global stability, security and prosperity depend on adherence to the well established international system of rules, treaties and protocols. And we recognise that it is not enough to simply hold such beliefs - we must be prepared to speak and act in their defence.

We saw that earlier this year, when the Russian state deployed chemical weapons in my country and all five Nordic governments stepped up to stand alongside the UK. The sickening attack was symptomatic of a period in which the rules and norms that underpin international behaviour are being tested and challenged by both malign states and non-state actors. Permitting such a degradation of the rules-based order risks an increase in global instability. It makes it all the more difficult for nations to cooperate with one another to tackle common challenges, and, just as importantly, to embrace shared opportunities.

Faced with this, those of us who believe in democracy, human rights and the rule of law have two duties.

First, we must work together to take practical steps in defence of the international order and in defiance of those who would undermine it. That can be through diplomacy, as the UK and Nordic world showed after Salisbury. It can involve the brave men and women of our armed forces, who train and serve side by side across Europe and around the world, helping young democracies defend themselves in distant lands while keeping us all safe here at home. Or it can come about through projects, such as Helsinki's European Centre of Excellence for Countering Hybrid Threats, where the very first non-Finnish expert was supplied by the UK.

Second, we have a duty to ensure that the system itself is as strong and effective as it can be. The current system has served the world well, but many of its core ideas and institutions were enshrined half a century or more in the past, so it is vital that a global rule book evolves to reflect these changes. Today, businesses are international and our economies are intertwined. Artificial intelligence is becoming ever more sophisticated. Developments such as the so-called gig economy are transforming the way we live and work. In the face of such changes, we must work together to

ensure the continued relevance of the rules-based order. Only by doing so can we defend its core principles from attack, and in doing so build thriving societies that work for everyone.

But we do not just want to see prosperous, stable societies in the UK and the Nordic nations; we want to see them take root right around the world. It is no understatement to say that the countries here today are true powerhouses of international development - world leaders in both the quantity and quality of development assistance we offer. But we live in an age where the need for official development assistance is increasingly questioned and even rejected. And in such times, it falls to us in this hall, as representatives of nations that believe in international development, to speak more loudly than ever in its defence - to champion the global goals, to make the moral case for spending 0,7 percent of GNI, to make a positive investment in the future of those less well-off than ourselves.

And we in this room know that aid works. Let us not be afraid to share that with the world! Let us work together to deliver aid that really drives sustainable development, helping countries reach a point where outside support is no longer needed - aid that unlocks that transformative power of new markets, creating the jobs demanded by people around the world and that provides greater stability for us all and helps us find global solutions to challenges that the whole world must confront, challenges such as rising seas, climate change and ocean pollution.

Once again, these are areas where nations that believe in clean growth have a duty to take a lead and show the world what can be done to tackle such threats. I have made a personal commitment to make the UK cleaner and greener, including by cracking down on the single-use plastic, that all too often end up in our oceans. In New York last month, I was delighted to see Prime Minister Solberg bringing together governments from around the world for the High-level Panel for a Sustainable Ocean Economy. Prime Minister Rasmussen's recent P4G summit was a great success, and I welcome Iceland's plans to make oceans a major focus of the Arctic Council when it assumes that organisation's chair next year.

We must continue to show leadership in this way. We must demonstrate that there is no choice to be made between a greener environment and economic growth - no need to decide whether we want reliable energy or clean air. We can have all these things, and I want the UK and the Nordic nations to work together in developing the policies and technologies that will prove it to the world. Environmental protection, international development and the rules-based international order are just three of the areas in which the UK and Nordic nations are already cooperating closely, and I believe they can be the pillars on which we base a stronger, deeper future relationship between our countries and our people.

It is a relationship that will continue to thrive after Brexit. On the 29:th of March next year, the UK will be leaving the EU. We will not be turning our backs on the world, and we will certainly not be turning our backs on the Nordic region - a part of the world that has long shown how a commitment to international cooperation and European values goes well beyond any one political structure. Like the countries you represent, the UK is a proud part of Europe and a proudly internationalist nation. We always have been and always will be.

In our referendum, the British people made it clear that they wanted decisions about their lives to be closer to home, so we will deliver the greater accountability they demanded. We will also remain active members of the UN, of NATO, of the Northern Future Forum, The Nordic Plus Group of development ministers and the Northern Group of Defence Ministers. We will continue to act as observers on the Arctic Council, further strengthen our relations with the Nordic Council and embrace the possibilities of closer bilateral engagement. And, of course, we will build a new partnership with the EU, EEA and EFTA countries, one that will deliver on the democratic wishes of the British people while maintaining our commitment to international cooperation in pursuit of our shared values.

I would ask all of you here today to work with us to build that partnership, just as we have worked together for many years to build the partnership the UK and Nordic nations now enjoy. It is a partnership perhaps best described by the Norwegian Stone Memorial in London's Hyde Park. Its

inscription speaks of our common struggle for freedom and peace, a message that in 2018 remains as relevant as ever. The UK and our friends and allies in the Nordic world have long struggled together, in support of one another and in defence of the values we hold dear. Now, as we confront new threats, rise to new challenges and embrace new opportunities, let us work together once more to take that relationship to the next level. Let us build stronger defences against those who would do us harm. Let us speak with stronger voices on behalf of those who have none. Let us secure stronger protections for our shared environment.

And together, as neighbours and as friends, let us work to build a thriving, prosperous, inclusive world that reflects and upholds those precious values that we all share.

Thank you.

Skandinavisk oversættelse

Tack ska du ha och god eftermiddag allesammans!

Generalsekreterare, statsministrar, parlamentariker, vänner! Det är en ära att få tala till er alla i dag. Det är första gången en brittisk premiärminister har blivit inbjuden att tala till Nordiska rådet. Men mitt land är inte främmande för Norden. Banden som förenar våra nationer har slingrat sig fram och tillbaka över Nordsjön i nästan 1 500 år.

Denna gemensamma kultur är mest uppenbar på Shetland. Det är ett ställe där arktiska vindar piskar flaggor som pryds av ett blåvitt nordiskt kors och där facklor lyser upp vinterns mörkaste nätter under Up Helly Aa. Men det nordiska inflytandet begränsar sig inte till våra nordligaste öar. Över hela Storbritannien finns städer med namn som härstammar från vikingar. Våra hem pryds av skandinavisk design och vi lyssnar på Sibelius, läser Larsen

och tittar på Bergman. En del av oss dansar då och då till Abba. Och Storbritannien har en precis lika stor närvaro i det nordiska livet. De brittiska investeringarna i länderna i Nordiska rådet överstiger 30 miljarder pund. Så sent som förra veckan fick Go-Ahead kontrakt på järnvägsnätet söder om Oslo.

Kontakterna är inte heller bara affärsmässiga. Varje år besöker 320 000 briter Island - en siffra som inte är långt ifrån örikets hela befolkning. Det finns en enorm djup och bredd i relationerna mellan Storbritannien och våra nordiska grannar. Men de har inte uppstått bara därför att våra kuster delar samma hav. Snarare är vi vänner och partner för att de värderingar och ideal som förenar de nordiska länderna också delas av Storbritannien. Vi tror på demokrati, på jämlikhet, på mänskliga rättigheter. Vi tror på att global stabilitet, säkerhet och välstånd bygger på hänsyn till det väletablerade internationella systemet av regler, avtal och protokoll. Och vi erkänner att det inte räcker att bara tro på dessa saker - vi måste vara beredda att försvara dem i både ord och handlingar.

Vi såg det tidigare i år, då den ryska staten använde kemiska vapen i mitt land och alla de fem nordiska staterna ställde upp för Storbritannien. Detta avskyvärda angrepp var symptomatiskt för en period då de regler och normer som utgör grunden för allt internationellt agerande prövas och utmanas av både fientligt sinnade stater och icke-statliga aktörer. Om vi tillåter denna regelbaserade ordning att vittra sönder medför detta en risk för ökad global osäkerhet. Det gör det allt svårare för nationer att samarbeta för att anta gemensamma utmaningar och, minst lika viktigt, ta till vara gemensamma möjligheter.

I detta läge har de av oss som tror på demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen två plikter:

För det första måste vi samarbeta för att genom konkreta åtgärder försvara den internationella ordningen och trotsa dem som vill undergräva den. Det kan ske genom diplomati, såsom Storbritannien och Norden visade efter Salisbury. Det kan ske genom de djärva män och kvinnor i våra försvarsmakter som övar och tjänstgör sida vid sida ute i Europa och

världen och hjälper unga demokratier i avlägsna länder att försvara sig, samtidigt som de skyddar oss här hemma. Eller det kan ske genom projekt såsom det Europeiska kompetenscentret för motverkande av hybridhot i Helsingfors, där den första icke-finländska experten kom från Storbritannien.

För det andra har vi en plikt att se till att själva systemet är så starkt och effektivt som möjligt. Det nuvarande systemet har tjänat världen väl, men flera av dess centrala idéer och institutioner bildades för ett halvt sekel sedan eller ännu tidigare, så det är ytterst viktigt att den globala regelboken utvecklas och avspeglar dessa förändringar. I dag är företagen internationella och våra ekonomier sammanflätade. Den artificiella intelligensen blir allt mer sofistikerad. Utvecklingstendenser såsom gig-ekonomin förändrar vårt sätt att leva och arbeta. Då vi ställs inför dessa förändringar måste vi samarbeta för att se till att den regelbaserade ordningen förblir relevant. Bara på det sättet kan vi försvara dess kärnprinciper mot angrepp och bygga upp blomstrande samhällen som fungerar för alla.

Men vi vill inte se rika, stabila samhällen bara i Storbritannien och Norden; vi vill se dem slå rot överallt i världen. Det är ingen underskattning att länderna här i dag är en verklig drivkraft i internationellt utvecklingsbistånd - världsledande både kvantitativt och kvalitativt i det bistånd som vi ger. Men vi lever i en tid då behovet av officiellt utvecklingsbistånd allt oftare ifrågasätts och till och med tillbakavisas. Och i sådana tider ankommer det på oss, som representerar nationer som tror på internationellt bistånd, att försvara det mer högljutt än någonsin - att kämpa för de globala målen, att framföra de moraliska argumenten för att använda 0,7 procent av bruttonationalprodukten, att göra en positiv investering i framtiden för dem som inte är lika lyckligt lottade som vi.

Och vi i denna sal vet att hjälpen når fram. Låt oss inte vara rädda för att berätta det för världen! Låt oss samarbeta för att ge bistånd som verkligen främjar en hållbar utveckling, som hjälper länder nå en punkt där yttre bistånd inte längre behövs - bistånd som befriar den omvälvande kraft som finns i de nya marknaderna, skapar jobb som människor världen över

behöver och som ger oss alla ökad stabilitet och hjälper oss hitta globala lösningar på utmaningar som hela världen står inför, utmaningar såsom en stigande havsnivå, klimatförändringar och föroreningar av haven.

Jag upprepar att nationer som tror på ren tillväxt har en plikt att inta en ledande roll i dessa frågor och visa världen vad som kan göras för att tackla sådana hot. Jag har personligen åtagit mig att göra Storbritannien renare och grönare, bland annat genom att vidta stränga åtgärder mot engångsplasten som alltför ofta hamnar i våra hav. Det glädde mig att se statsminister Solberg samla regeringar från hela världen till en högnivåpanel om hållbar havsekonomi i New York i september. Statsminister Rasmussens P4G-toppmöte nyligen var en framgång, och jag välkomnar Islands planer på att fokusera på haven under sitt ordförandeskap i Arktiska rådet nästa år.

Vi måste fortsätta visa ledarskap på detta vis. Vi måste visa att vi inte kan välja mellan en grönare miljö och ekonomisk tillväxt - att vi inte behöver välja mellan tillförlitlig energiförsörjning och ren luft. Vi kan få alltihopa, och jag vill att Storbritannien och de nordiska länderna ska samarbeta för att genom politisk och teknisk utveckling bevisa detta för världen. Skydd av miljön, internationellt utvecklingsbistånd och en regelbaserad internationell ordning är bara tre områden där Storbritannien och de nordiska länderna redan har ett nära samarbete, och jag tror dessa kan utgöra stöttepelare för starkare och djupare framtida relationer mellan våra länder och folk.

Dessa relationer kommer att fortsätta utvecklas efter brexit. Den 29 mars nästa år lämnar Storbritannien EU. Vi kommer inte att vända världen ryggen och vi kommer definitivt inte att vända Norden ryggen - en del av världen som länge har visat att ett engagemang för internationellt samarbete och europeiska värderingar går betydligt utöver en specifik politisk struktur. Liksom de länder ni representerar är Storbritannien stolt över att vara en del av Europa och en internationalistisk nation. Vi har alltid varit det och kommer alltid att vara det.

I vår folkomröstning uttryckte briterne klart sin önskan om att beslut som rör deras liv bör fattas närmare dem själva, så vi ska ge dem den ökade

kontrollmöjlighet de krävde. Vi kommer också att förbli aktiva medlemmar i FN, Nato, Northern Future Forum, Nordic Plus-gruppen för biståndsministrar och den nordliga gruppen av försvarsministrar. Vi kommer fortsättningsvis att ha observatörsstatus i Arktiska rådet, ytterligare stärka våra band till Nordiska rådet och välkomna möjligheterna till ett stärkt bilateralt samarbete. Och vi vill naturligtvis bygga upp ett nytt partnerskap med länderna i EU, EES och EFTA för att uppfylla britternas demokratiska önskan och samtidigt fullfölja våra åtaganden i det internationella samarbetet för att uppnå de värderingar som vi delar.

Jag vill be er alla här i dag att samarbeta med oss för ett sådant partnerskap, precis som vi har samarbetat i flera år för det partnerskap Storbritannien och de nordiska länderna har i dag. Det illustreras kanske bäst av det norska minnesmärket i Hyde Park i London. Inskriften vittnar om vår gemensamma kamp för frihet och fred, ett budskap som är mer relevant än någonsin år 2018. Storbritannien och våra vänner och allierade i Norden har länge kämpat tillsammans, stött varandra och försvarat de värderingar vi värdesätter. Låt oss nu, då vi ställs inför nya hot, antar nya utmaningar och omfattar nya möjligheter, än en gång samarbeta för att lyfta upp dessa relationer till en ny nivå. Låt oss bygga upp ett starkare försvar mot dem som vill oss illa. Låt oss tala med en starkare röst för dem som saknar en sådan. Låt oss trygga ett starkare skydd av vår gemensamma miljö.

Och låt oss som grannar och vänner arbeta för en välmående, rik, tillgänglig värld som reflekterar och stöder de viktiga värderingar som vi alla delar.

Tack.

Tietoja

Puheen numero

4

Laji

Hovedindlæg

Vieraspuhuja

Theresa May

Speaker role

Storbritanniens premierminister

Päivämäärä

30.10.18 14:27

